

Tisztelgés a Bolyaiaknál.

Két bordó dália.
Négy pici gyertya láng.
Sírodra János ezt teszem.
Láthatatlanul itt van velem
Feri, mint szellem.
Egész életében a csodálód volt.
Most mint Te, holt.
Tudom, valahol a szférákban,
az általad teremtett új világban él tovább....
Élsz Te is míg a világ forog.
Itt vagyunk Veletek, lélekben rokonok.
S egy "H" felségjelű luxus busz
utasai ajkán megszólal a himnusz.
Lassan, halkán az égre tart.
„Isten, áldd meg a magyart...”

Bolyai Farkas: 1775-1856

Bolyai János: 1802. december 15. Kolozsvár - 1860. január 27. Marosvásárhely
idén 175 éve, 1823 november 3-án Temesvárról keltezett híressé vált levelében írja Apjának:
„Semmiből új világot teremtettem.”

Budapest, 1998. október 15.

Egy útitárs az erdélyi útról

Kedves Barátom !

Most valóban sajnálhatod, hogy nem voltál köztünk! Annak ellenére, hogy dr. Borszéki Béla György mérnökbíológus más elfoglaltsága miatt nem tudta megtartani érdekesnek ígérkező előadását, nem kellett csalódnunk. *Dr. Semsey András* pszichiáter „beugrott” helyette, és egy igencsak időszerű témáról, az azonosságtudatról, ezen belül a nemzeti és egyéni identitásról beszélt. Az embereknek, nemzeteknek vállalniuk kell az emberi és így a nemzeti hovatartozásukat. Ennek hiánya különféle testi és lelki bajokat okoz. Sokatmondóak voltak a hozzászólások, amelyekből kiviláglott, hogy csaknem mindenkit foglalkoztat ez a gondolat. Különösen *Murádin László* kolozsvári nyelvész professzor véleménye ragadott meg. Kifejtette: munkája során azt tapasztalta, hogy itt a Kárpát-medencében egyedül az örmények vállalják a kettős identitást. Ők vállalják a magyar-örmény származástudatot. Véleménye szerint ehhez az kell, hogy mindkét nép ősrégi, magas kultúrával rendelkezzen és egymást kiegészítve, gyarapítva fejlesszék tovább azt. Nem egymás ellen, hanem egymásért.

Ez a délután „beugrással” kezdődött és így is folytatódott. Névnapi köszöntők következtek. Király Anikó igen alaposan felkészült Árpádházi Szent Erzsébet életéből, akinek Erzsébetváros is viseli a nevét. Sajnos el kellett mennie, ezért én „ugrottam” be helyette és idegen tollakkal ékeskedve, felolvastam az írását. Pedig én csak Jenő-napból készültem, Bíborbanszületett Konstantin bizánci császárnak „A birodalom kormányzása” - ról szóló munkájából. Ebben ír ugyanis a türkök /magyarok/ nyolc törzséről és ezek között az egyik: Jenő.

Sarolta asszonynak a Katalinok maradtak és sok becenév majd egyéb idézet után Heltai

Jenő: Kis Kató c. versével vidámított bennünket.

Végül a választások eredményét beszéltük meg és az ezzel kapcsolatos további teendőket. Igen vidám hangulatban, az összetartozás meleg érzésével beszélgettünk a hátralévő időben. Úgy váltunk el, hogy tudtuk, legkésőbb egy hónap múlva újra találkozunk, de már a Jézuska-várás izgalmaiban.

Szeretnék egyszer köztünk látni, addig is a régi barátsággal gondolok Rád!

Ilona

Budapest, 1998. november

Előszó

Avanesian Alex, mint az Országos Örmény Önkormányzat elnöke 1998. nov. 11-én igen széleskörű sajtótájékoztatót tartott a média részére. Néhány idézet a rádióból és a sajtóból (Magyar Rádió Kossuth adása, Népszabadság, Népszava, stb.):

„Az Erdélyi Örmény Gyökerek olyan jelölteket indított, akik nem tartoznak az örmény kisebbséghez.” „Az örményeket veszélyeztető szervezetek indultak örményként a kisebbségi választásokon” .. „az örmény közösségek lejáratását, szétverését tűzte lobogójára az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület „.

Nem fordultunk a sajtóhoz, nem kívántunk lealacsonyodni erre a szintre. Kis közösségünk belső tájékoztatására álljon itt egy levél, reprezentálva az Ávédok, Zárugok, Kirkósák, Lászlóffyok, Czáránok, Szongothok, Zakariások, Issekutzok, Lengyelek, Novákok, Dávidok, Kövérek felháborodottságát.

Nyílt levél Avanesian Alex úrnak

Mottó: A Magyar Köztársaság 1993. évi LXXVII. törvénye a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól:

I. § (2) E törvény értelmében nemzeti és etnikai kisebbség /továbbiakban: kisebbség/ minden olyan, a Magyar Köztársaság területén **legalább egy évszázada honos** (kiemelés tőlem) népcsoport, amely az állam lakossága körében számszerű kisebbségben van, tagjai magyar állampolgárok és a lakosság többi részétől saját nyelve és kultúrája, hagyományai különböztetik meg, egyben olyan összetartozás-tudatról tesz bizonyosságot, amely mindezek megőrzésére, történelmileg kialakult közösségeik érdekeinek kifejezésére és védelmére irányul.

NEM ISMEREM AVANESIAN ALEX URAT, DE TUDOMÁSUL VESZEM, HOGY LÉTEZIK. ELLENTÉTBEN VELE, AKI SZINTÉN NEM ISMER, DE TAGADJA, HOGY VAGYOK - TÖBB EZREDMAGAMMAL - 300-350 ÉVE „ITT, E LÁNGOKTÓL ÖLELT KIS ORSZÁGBAN”.

Meguntam ezt, a felnőttekhez méltatlan sértegetést és a rágalmazás kritériumát megvalósító vádaskodást. Azért válaszolok Önnek, mert a méltóságteljes hallgatást gyengeségnek vélheti, sőt mi több, beismerésnek.

Kikérem magamnak - a többi erdélyi, felvidéki, délvidéki, dunántúli és alföldi (a magyar sors minket is szétszórta) örményszármazású magyar nevében is -, hogy Ön döntse el,